

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KATOWICACH**

Katowice, 7 lutego 2017 r.

RKT-430-501/16/AW

DECYZJA Nr RKT – 01/2017

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn.: Dz.U. z 2015 r., poz. 280 ze zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania przeciwko Jarosławowi Kocurovi prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Kocur Jarosław P.H.U. „Laguna” J. w miejscowości Niewiesz w **sprawie nałożenia kary pieniężnej** z tytułu opóźnienia w wykonaniu punktu I decyzji nr RKT-07/2015 z 27 sierpnia 2015 r., tj. w zakresie, w jakim decyzja ta nakazuje zaniechania stosowania naruszającej zbiorowe interesy konsumentów praktyki polegającej na stosowaniu przez Jarosława Kocura chronionej prawem nazwy rodzajowej „hotel” oraz oznaczenia kategorii „***” (trzy gwiazdki) w odniesieniu do obiektu „Hotel Restauracja Laguna” zlokalizowanego w Niewieszu przy ul. Leśnej 6, bez wymaganej prawem decyzji właściwego organu administracji o zaszerogowaniu obiektu hotelarskiego do odpowiedniego rodzaju i kategorii, co jest niezgodne z art. 43 ust. 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (tekst jedn. Dz.U. z 2014 r., poz. 196) oraz stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 i 2 pkt 1 w związku z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz.U. Nr 171, poz. 1206), a poprzez to narusza art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r., poz. 184)

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

I. na podstawie art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się** na Jarosława Kocura prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Kocur Jarosław P.H.U. „Laguna” J. w miejscowości Niewiesz **karę pieniężną** płatną do budżetu państwa w wysokości **19 244 zł** (słownie: dziewiętnaście tysięcy dwieście czterdzieści cztery złote), co stanowi równowartość 4 350 euro (słownie: cztery tysiące trzysta pięćdziesiąt euro), tj. 10 euro (słownie: dziesięć euro) za każdy z 435 dni opóźnienia, licząc od 1 grudnia 2015 r. do dnia wydania niniejszej decyzji, tj. do 7 lutego 2017 r.,

II. na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 80 tej ustawy oraz stosownie do art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, postanawia się **obciążyć** Jarosława Kocura prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Kocur Jarosław P.H.U. „Laguna” J. w miejscowości Niewiesz **kosztami** opisanego na wstępie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu opóźnienia w wykonaniu punktu I decyzji nr RKT-07/2015 z 27 sierpnia 2015 r. oraz zobowiązać tego Przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty **27 zł** (słownie: dwadzieścia siedem złotych) w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

W okresie od 6 kwietnia 2016 r. do 7 października 2016 r., w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej Prezesem Urzędu) pod sygn. akt RKT-403-01/16/AW przeprowadzone zostało postępowanie wyjaśniające mające na celu ustalenie, czy Jarosław Kocur prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Kocur Jarosław P.H.U. „Laguna” J. w miejscowości Niewiesz, w ramach której prowadzony jest obiekt o nazwie „Hotel Restauracja Laguna”, wykonał prawomocną decyzję nr RKT-07/2015 z 27 sierpnia 2015 r.

W przedmiotowej decyzji Prezes Urzędu uznał działanie Jarosława Kocura polegające na stosowaniu chronionej prawem nazwy rodzajowej „hotel” oraz oznaczenia kategorii „***” (trzy gwiazdki) w odniesieniu do obiektu „Hotel Restauracja Laguna” zlokalizowanego w Niewieszu przy ul. Leśnej 6, bez wymaganej prawem decyzji właściwego organu administracji o zaszeregowaniu obiektu hotelarskiego do odpowiedniego rodzaju i kategorii, za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazał zaniechanie jej stosowania.

Decyzja nr RKT-07/2015 została doręczona stronie postępowania 31 sierpnia 2015 r., a Jarosław Kocur (zwany dalej Przedsiębiorcą) nie wniósł od niej odwołania. Decyzja nr RKT-07/2015 uprawomocniła się zatem po upływie miesiąca od daty jej doręczenia, tj. 1 października 2015 r. W konsekwencji Przedsiębiorca zobowiązany był zastosować się do nakazu sformułowanego w przedmiotowej decyzji.

Uwzględniając, że od daty uprawomocnienia się decyzji nr RKT-07/2015 upłynął okres umożliwiający jej wykonanie, 6 kwietnia 2016 r. postanowiono wszcząć postępowanie wyjaśniające mające na celu ustalenie, czy decyzja została wykonana oraz, czy ewentualnie ma miejsce naruszenie przepisów ustawy uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej za opóźnienie w wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu, określonego w art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W toku postępowania wyjaśniającego Przedsiębiorca nie odpowiedział na pierwsze wezwanie do przedstawienia informacji dotyczących sposobu zaniechania stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, stwierdzonej w punkcie I decyzji nr RKT-07/2015 z 27 sierpnia 2015 r. oraz dowodów na potwierdzenie dokonanych w tym celu działań (pismo Urzędu z 6 kwietnia 2016 r.). Dopiero w odpowiedzi na ponaglenie z 6 maja 2016 r. Przedsiębiorca przesłał pismo z 17 maja 2016 r. (doręczone 25 maja 2016 r.), w którym wniósł o „(...) prologatę wykonania decyzji do dnia 30.08.2016 z uwagi na toczące się odbiory Państwowej Straży Pożarnej dostosowujące obiekt do spełniania kategoryzacji wymaganej przez Urząd Marszałkowski”. Dodając, że „Zmieniające się przepisy przeciwpożarowe spowodowały zaistniałe opóźnienie”. W kolejnym piśmie, datowanym na 1 czerwca 2016 r., Przedsiębiorca został wezwany do uzasadnienia powyższego wniosku, w szczególności do udzielenia informacji:

- jakie czynności i w jakim terminie już podjął w celu wykonania ww. decyzji nr RKT-7/2015 z 27 sierpnia 2015 r.,
- jakie czynności i z jakim terminem realizacji zaplanował w celu wykonania tej decyzji,
- czy, w jakim terminie i jakie wnioski złożył w Urzędzie Marszałkowskim w ramach procedury zaszeregowania obiektu zlokalizowanego w Niewieszu przy ul. Leśnej 6,
- czy datę 30 sierpnia 2016 r. należy interpretować jako datę, do której decyzja nr RKT-7/2015 zostanie wykonana.

Przedsiębiorca został także wezwany do przedstawienia obecnie stosowanych ulotek i folderów reklamowych zawierających informacje o usługach dostępnych w obiekcie „Hotel Restauracja Laguna” znajdującego się w Niewieszu przy ul. Leśnej 6, wizytówek ww. obiektu, aktualnych fotografii przedstawiających wejście do obiektu „Hotel Restauracja Laguna” (frontową ścianę) oraz stosowanych tablic informacyjnych, banerów na budynku, drogowskazów dojazdowych.

Wezwanie z 1 czerwca 2016 r. skierowane do Przedsiębiorcy pozostało bez odpowiedzi, podobnie jak ponaglenie do udzielenia informacji z 23 czerwca 2016 r. W tej sytuacji Prezes Urzędu zwrócił się do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach z prośbą o przeprowadzenie kontroli w celu ustalenia, czy Przedsiębiorca przy świadczeniu usług nadal posługuje się nazwą rodzajową „hotel” oraz oznaczeniem kategorii „***” (trzy gwiazdki) w odniesieniu do obiektu „Hotel Restauracja Laguna”, zlokalizowanego w Niewieszu przy ul. Leśnej 6. Odpowiedź Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach wpłynęła 19 września 2016 r. Wynikało z niej, że Przedsiębiorca nadal posługuje się nazwą rodzajową „hotel” oraz oznaczeniem kategorii „***” (trzy gwiazdki).

W wyniku przeglądu strony internetowej <http://www.hotel-laguna.pl/hotel.html> przedstawiającej obiekt w Niewieszu przy ul. Leśnej 6 i świadczone w nim usługi stwierdzono, że wielokrotnie pojawia się na niej nazwa rodzajowa „hotel” oraz oznaczenie kategorii „***” (trzy gwiazdki). W toku postępowania wyjaśniającego ustalono również, że obiekt w Niewieszu przy ul. Leśnej 6 o nazwie „Hotel Restauracja Laguna” nie widnieje w Centralnym Rejestrze Obiektów Hotelarskich (www.turystyka.gov.pl), co oznacza, że nie został zarejestrowany do kategorii obiektów hotelarskich decyzją właściwego organu administracji, tj. Marszałka Województwa Śląskiego.

W tym stanie rzeczy stwierdzić należało, że Przedsiębiorca nadal stosuje – w sposób powszechnie widoczny – chronione prawem nazwę rodzajową „hotel” oraz oznaczenie kategorii „***” (trzy gwiazdki) w odniesieniu do obiektu znajdującego się w Niewieszu przy ul. Leśnej 6, bez wymaganej prawem decyzji właściwego organu administracji o zarejestrowaniu obiektu hotelarskiego do odpowiedniego rodzaju i kategorii, co jest niezgodne z art. 43 ust. 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

Ustalenia dokonane w toku postępowania wyjaśniającego dały zatem podstawę do powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że Decyzja nr RKT-07/2015 z 27 sierpnia 2015 r. nie została wykonana. W tym stanie rzeczy należało uznać, że wszczęcie przeciwko Przedsiębiorcy postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu opóźnienia w wykonaniu prawomocnej decyzji Prezesa Urzędu na podstawie art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest konieczne i uzasadnione.

Przedsiębiorca nie odpowiedział na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej i nie odniósł się do postawionego zarzutu, natomiast w toku postępowania złożył wyjaśnienia, że „Zaniedbanie spowodowane jest bezsilnością wobec Państwowej Straży Pożarnej oraz gminy. 3-4 lata gmina dostosowuje instalację wodociągową a dokładnie hydrantu zewnętrznego na terenie nie należącym do nas a mimo to jesteśmy zależni od tego hydrantu, gdyż 2 zapasowy hydrant był tak ujęty w planach wg nowego prawa”. Przedsiębiorca wskazał, że czeka dodatkowo na zwiększenie ciśnienia na hydrantach, w bieżącym roku udało mu się przebudować w kompleksie wewnętrzną instalację hydrantową. W 2015 r. Przedsiębiorca starał się o kategoryzację, ale nie udało mu się spełnić wymagań z zakresu ochrony przeciwpożarowej. Obecnie Przedsiębiorca stara się o kategoryzację i czeka na decyzję Państwowej Straży Pożarnej w Gliwicach, która 7 listopada 2016 r. przeprowadziła w obiekcie „Hotel Restauracja Laguna” czynności kontrolno-rozpoznawcze w zakresie ochrony przeciwpożarowej (dowód: karty nr 52-54).

Pismem z 30 listopada 2016 r. Prezes Urzędu przesłał do Przedsiębiorcy szczegółowe uzasadnienie stawianego mu zarzutu i wezwał do przedstawienia stanowiska co do przedstawionych ustaleń faktycznych i ich oceny prawnej, w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma (dowód: karty nr 56-57). Przedsiębiorca nie odniósł się do tego pisma.

Zawiadomieniem z 22 grudnia 2016 r. Przedsiębiorca został poinformowany o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy (dowód: karta nr 58). Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu prawa.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Pan Jarosław Kocur prowadzi działalność na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej pod nazwą Kocur Jarosław P.H.U. „Laguna” J. Jarosław Kocur (dowód: karta nr 12).

W ramach wykonywanej działalności gospodarczej Przedsiębiorca prowadzi w Niewieszu przy ul. Leśnej 6 obiekt, w którym świadczy usługi hotelarskie (dowód: karta nr 12).

27 sierpnia 2015 r., na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wydana została decyzja nr RKT-07/2015, w której Prezes Urzędu uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działanie Przedsiębiorcy polegające na stosowaniu chronionej prawem nazwy rodzajowej „hotel” oraz oznaczenia kategorii „****” (trzy gwiazdki) w odniesieniu do obiektu „Hotel Restauracja Laguna” zlokalizowanego w Niewieszu przy ul. Leśnej 6, bez wymaganej prawem decyzji właściwego organu administracji o zaszeregowaniu obiektu hotelarskiego do odpowiedniego rodzaju i kategorii, co jest niezgodne z art. 43 ust. 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych oraz stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 i 2 pkt 1 w związku z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, a poprzez to narusza art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, i nakazał zaniechanie jej stosowania. Decyzja nr RKT-07/2015 uprawomocniła się 1 października 2015 r.

Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Katowicach latach 2007-2014 6-krotnie przeprowadzał kontrole w obiekcie zlokalizowanym w Niewieszu przy ul. Leśnej 6, należącym do Przedsiębiorcy. W toku przeprowadzonych kontroli każdorazowo stwierdzono posługiwanie się przy świadczeniu usług hotelarskich, w oznaczeniu obiektu nazwą rodzajową „hotel” oraz kategorią „****”(trzy gwiazdki) przy jednoczesnym braku stosownej decyzji uprawniającej do posługiwania się ww. oznaczeniami.

W sierpniu 2016 r. Prezes Urzędu zwrócił się do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach z prośbą o przeprowadzenie kolejnej kontroli w celu ustalenia, czy Przedsiębiorca przy świadczeniu usług nadal posługuje się nazwą rodzajową „hotel” oraz oznaczeniem kategorii „****” (trzy gwiazdki) w odniesieniu do obiektu „Hotel Restauracja Laguna”, znajdującego się w Niewieszu przy ul. Leśnej 6. 30 sierpnia 2016 r. w obiekcie została przeprowadzona kontrola. W wyniku podjętych działań ustalono, że nazwa rodzajowa „hotel” oraz oznaczenie kategorii „****” (trzy gwiazdki) uwidocznione są przy wejściu głównym do budynku, na bocznej ścianie budynku, w karcie dań oraz na plakatach reklamowych przy drodze dojazdowej (dowód: karty nr 26-35).

W wyniku oględzin strony internetowej <http://www.hotel-laguna.pl/hotel.html>, na której Przedsiębiorca zamieszcza informacje na temat świadczonych przez siebie usług stwierdzono,

że wielokrotnie pojawia się na niej nazwa rodzajowa „hotel” oraz oznaczenie kategorii „***” (trzy gwiazdki) (dowód: karty nr 16-17, 22, 31-33, 36-37, 40-43). Na każdej z podstron na górze pośrodku znajduje się logo obiektu przedstawione poniżej, na którym oprócz nazwy własnej widnieje oznaczenie „HOTEL” oraz „***” (trzy gwiazdki).

Również ze zdjęć zamieszczonych na stronie internetowej wynika, że na zewnątrz, na frontowej ścianie znajduje się dobrze widoczne logo tego samego typu z tożsamymi oznaczeniami (dowód: karty nr 17, 36, 40). Identyczne oznaczenie znajduje się na breloczku dołączonym do klucza od pokoju (dowód: karty nr 36, 40, 43, 44).

Na stronie internetowej zawierającej ofertę Przedsiębiorcy zawarto również „Cennik hotelu” (dowód: karty nr 16, 22, 42).

W opisie zamieszczonym na analizowanej stronie, w części zatytułowanej Hotel „Laguna”, wielokrotnie posłużono się oznaczeniem hotel w odniesieniu do opisywanego obiektu (dowód: karty nr 16, 22, 37, 41). Potwierdzają to poniższe, przykładowe cytaty:

- „Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom gości, Hotel przeszedł generalny remont w 2012 (...)”;
- „Hotel wychodzi naprzeciw oczekiwaniom różnych gości, a hotelowa restauracja świetnie poradzi sobie zarówno z organizacją oficjalnego bankietu (...)”.
- „Hotel „Laguna”
Hotel dla Ciebie
Hotel dla biznesu
Hotel dla podróżnych
Hotel Rodzinny”.

W adresie elektronicznym, pod którym można się kontaktować z obsługą obiektu, z recepcją, w celu rezerwacji miejsc noclegowych znajduje się nazwa domeny „hotel-laguna.pl”.

Obiekt w Niewieszu przy ul. Leśnej 6 posiada swój profil na Facebooku <https://www.facebook.com/hotellaguna1/>. Obiekt ten jest przedstawiany jako hotel. Na profilu zamieszczone jest opisane powyżej logo, w ramach informacji kontaktowych podany jest adres recepcji repcja@hotel-laguna.pl oraz adres strony internetowej <http://www.hotel-laguna.pl/> (dowód: karty nr 44, 46).

Oferta obiektu w Niewieszu przy ul. Leśnej 6 jest także zamieszczona na portalu rezerwacji zakwaterowania on-line [booking.com](http://www.booking.com/hotel/pl/laguna.pl.html) (<http://www.booking.com/hotel/pl/laguna.pl.html>). Obiekt ten jest prezentowany jako trzygwiazdkowy hotel położony 500 metrów od jeziora Pławniowice (dowód: karty nr 44-45).

Obiekt w Niewieszu przy ul. Leśnej 6 o nazwie „Hotel Restauracja Laguna” nie widnieje w Centralnym Rejestrze Obiektów Hotelarskich (www.turystyka.gov.pl), co oznacza, że nie został zaszeregowany do kategorii obiektów hotelarskich decyzją właściwego organu administracji, tj. Marszałka Województwa Śląskiego (dowód: karta nr 25).

Prezes Urzędu zważył, co następuje.

I. Stosownie do art. 107 ustawy z 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 10 000 euro za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu decyzji wydanych między innymi na podstawie art. 26 tejże ustawy. Karę pieniężną, o której mowa powyżej nakłada się licząc od daty wskazanej w decyzji.

Zgodnie z powyższym przepisem Prezes Urzędu może nałożyć karę pieniężną na przedsiębiorcę. Art. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zawiera definicję przedsiębiorcy oraz związku przedsiębiorców. Ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, to w myśl art. 4 pkt 1 ww. ustawy rozumie się przez to m.in. przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. W myśl art. 4 ust. 1 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 1829 ze zm.) przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Działalność gospodarcza to zgodnie z art. 2 ww. ustawy zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Od strony funkcjonalnej przedsiębiorcę, o którym mowa w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej cechuje zatem prowadzenie działalności gospodarczej. Wśród rodzajów działalności gospodarczej wyróżnia się zaś działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową i poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż.

W świetle powyższego nie może budzić wątpliwości, że Jarosław Kocur posiada status przedsiębiorcy. Wymieniony Przedsiębiorca jako osoba fizyczna wykonuje działalność gospodarczą we własnym imieniu na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

Przeliczenie wartości euro oraz innych walut obcych na złote oraz wartości złotego na euro jest dokonywane według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary (art. 5 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 111 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu, ustalając wysokość nakładanej na podstawie art. 107 tej ustawy kary pieniężnej, uwzględnia w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także skutki rynkowe niewykonania decyzji. Nadto, ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes Urzędu bierze pod uwagę okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie (art. 111 ust. 2 ww. ustawy).

Kary pieniężne są podstawowym środkiem egzekucji prawomocnych decyzji Prezesa Urzędu. Nakładanie kar ma na celu przymuszenie do wykonania przez przedsiębiorcę orzeczenia rozstrzygającego sprawę merytorycznie i skłonienie go do wykonania określonego w tym orzeczeniu obowiązku. Kary nakładane na podstawie art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów mogą być również nałożone już po wykonaniu decyzji, jeżeli stwierdzone

zostanie, że nastąpiło opóźnienie w realizacji nałożonych tą decyzją obowiązków. W orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, że dopuszczalne jest nałożenie kary pieniężnej za niewykonanie decyzji, pomimo jej późniejszego wykonania. Tak więc kary pieniężne, o jakich mowa powyżej pełnią funkcję represyjną.

Zarzut niewykonania decyzji może być postawiony przedsiębiorcy wówczas, gdy nie wykonał on ww. orzeczenia w całości lub części, a także w przypadku, gdy nie wykonał go w terminie. Orzeczenie, aby można było uznać, że zostało wykonane, musi być wykonane w całości, tylko wtedy bowiem doprowadza ono stan faktyczny (zachowania przedsiębiorców) do postulowanego stanu, nienaruszającego przepisów ustawy. Stopień wykonania orzeczenia wpływać może natomiast na wymiar kary, która określana może być w szeroko ustanowionych granicach ustawowych. Decyzja Prezesa Urzędu powinna być również wykonana w terminie. W przypadku decyzji nakazujących zaniechanie stosowania określonych naruszeń, w których nie określa się terminu ich wykonania oznacza to, że decyzja powinna być wykonana niezwłocznie po uprawomocnieniu się. Wykonanie niezwłoczne nie oznacza, wykonania natychmiastowego, ale wykonanie bez zbędnej zwłoki. Termin wykonania decyzji powinien uwzględniać także czas niezbędny przedsiębiorcy do przygotowania się do spełnienia nałożonego obowiązku¹. W dotychczasowym orzecznictwie uznano m.in., że decyzja Prezesa Urzędu wykonana z półrocznym opóźnieniem od daty uprawomocnienia jest decyzją wykonaną „bardzo opieszale”². W innych sprawach za okres wystarczający do wykonania decyzji Sąd Antymonopolowy (obecnie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów) uznał termin dwumiesięczny³. W jednej ze spraw Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów przyjął, że przedsiębiorca mógł podjąć działania mające na celu wykonanie decyzji w ciągu miesiąca od daty otrzymania wyroku z uzasadnieniem⁴.

W rozważanej sprawie dla zastosowania normy prawnej wynikającej z art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów konieczne jest zatem rozważenie, czy Przedsiębiorca pozostaje w opóźnieniu w wykonaniu punktu I decyzji nr RKT-07/2015, tj. czy nie wykonuje, w całości lub części, nałożonego tą decyzją obowiązku, a także ustalenie okresu pozostawania ww. Przedsiębiorcy w tym opóźnieniu.

Praktyka stwierdzona w ww. decyzji polegała na tym, że Przedsiębiorca stosował – w sposób powszechnie widoczny – chronione prawem nazwę rodzajową „hotel” oraz oznaczenie kategorii „***” (trzy gwiazdki) w odniesieniu do obiektu znajdującego się w Niewieszu przy ul. Leśnej 6, bez wymaganej prawem decyzji właściwego organu administracji o zaszeregowaniu obiektu hotelarskiego do odpowiedniego rodzaju i kategorii.

W toku postępowania ustalono, że nazwa rodzajowa „hotel” oraz oznaczenie kategorii „****” (trzy gwiazdki) uwidocznione są przy wejściu głównym do budynku, na bocznej ścianie budynku, w karcie dań oraz na plakatach reklamowych przy drodze dojazdowej. Ponadto, obiekt jest przedstawiany jako trzygwiazdowy hotel na stronach internetowych: <http://www.hotel-laguna.pl/hotel.html>, <http://www.booking.com/hotel/pl/laguna.pl.html>, <https://www.facebook.com/hotellaguna1/>.

Przedsiębiorca nie uzyskał decyzji Marszałka Województwa Śląskiego o zaszeregowaniu obiektu hotelarskiego do określonego rodzaju i kategorii, jednak nadal w odniesieniu do obiektu

¹ Wyrok Sądu Antymonopolowego z 19 listopada 1991 r. sygn. akt XVII Amr 13/91.

² Wyrok Sądu Najwyższego z 13 maja 2004 r., sygn. akt III SK 39/04.

³ Wyrok Sądu Antymonopolowego z 25 czerwca 1992 r., sygn. akt XVII Amr 8/92; wyrok Sądu Antymonopolowego z 11 marca 1998 r., sygn. akt XVII Ama 69/97.

⁴ Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 26 listopada 2003 r., sygn. akt XVII Ama 101/02.

znajdującego się w Niewieszu przy ul. Leśnej 6 posługuje się oznaczeniem „Hotel ***”. Uzasadnione jest zatem stwierdzenie, że punkt I decyzji nr RKT-07/2015 nie został wykonany.

27 sierpnia 2015 r. wydana została decyzja nr RKT-07/2015 stwierdzająca stosowanie przez Przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów i zawierająca nakaz jej zaniechania. Decyzja ta została doręczona stronie postępowania 31 sierpnia 2015 r. Ponieważ nie wniesiono od niej odwołania uprawomocniła się po upływie miesiąca od daty jej doręczenia. W konsekwencji Przedsiębiorca zobowiązany była zastosować się do nakazu sformułowanego w przedmiotowej decyzji.

Decyzja powinna być wykonana bez zbędnej zwłoki, jednakże uwzględnić też trzeba, że jej wykonywanie nie może ponad potrzebę dezorganizować bieżącej działalności Przedsiębiorcy. Stan techniczny obiektu w Niewieszu przy ul. Leśnej 6 w dacie uprawomocnienia się decyzji nie pozwalał na przyjęcie, że jego właściciel w najbliższym czasie uzyska decyzję właściwego organu o zaszeregowaniu obiektu hotelarskiego do odpowiedniego rodzaju i kategorii. Obiekt ten nie spełniał i ciągle nie spełnia wymagań stawianych hotelom. Przedsiębiorca w wykonaniu przedmiotowej decyzji powinien zatem usunąć wszelkie oznaczenia obiektu bezpodstawnie wskazujące konsumentom, że jest to hotel o kategorii „***” (trzy gwiazdki). Usunięcie tablic informacyjnych znajdujących się na zewnątrz i wewnątrz obiektu oraz na jego elewacji, a także usunięcie ze stron internetowych, w tym <http://www.hotel-laguna.pl/hotel.html>, <http://www.booking.com/hotel/pl/laguna.pl.html>, <https://www.facebook.com/hotellaguna1/>, oznaczeń i informacji wskazujących, że ww. obiekt jest hotelem, w ocenie Prezesa Urzędu możliwe było do zrealizowania w terminie 2 miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji nr RKT-07/2015.

W tych okolicznościach stwierdzić należało, że punkt I decyzji nr RKT-07/2015 powinien zostać wykonana najpóźniej do 30 listopada 2015 r., a zatem z dniem 1 grudnia 2015 r. praktyka nie powinna już być stosowana. Z tego wynika, że Przedsiębiorca pozostaje w opóźnieniu wynoszącym **435 dni**. Zgromadzony w toku niniejszego postępowania materiał dowodowy wskazuje zatem na to, że Przedsiębiorca dopuścił się opóźnienia w wykonaniu punktu I decyzji nr RKT-07/2015, które obejmuje okres od 1 grudnia 2015 r. do dnia wydania niniejszej decyzji, albowiem na dzień jej wydania brak jest podstaw do uznania, że przedmiotowa decyzja została wykonana w całości.

W ocenie Prezesa Urzędu w okolicznościach niniejszej sprawy nie może budzić wątpliwości, że brak zaniechania praktyki zakwestionowanej w decyzji nr RKT-07/2015 ma charakter celowy. Od 2007 r. Przedsiębiorca był kilkakrotnie kontrolowany przez Inspekcję Handlową, a kontrole te kończyły się postępowaniem mandatowym z powodu stwierdzenia, że obiekt, w którym prowadzono kontrolę został z naruszeniem prawa oznaczony nazwą rodzajową „hotel” i kategorią „***” (trzech gwiazdek). Przedsiębiorca był również adresatem decyzji nr RKT-07/2015. Przedsiębiorca wiedział, że posługiwanie się nazwą „hotel” oraz oznaczeniem „***” w przypadku obiektu w Niewieszu przy ul. Leśnej 6 jest nielegalne. Zarazem miał świadomość, że z uwagi na stan obiektu nie jest możliwe uzyskanie przez niego w najbliższym czasie decyzji Marszałka Województwa Śląskiego o zaszeregowaniu obiektu hotelarskiego do odpowiedniego rodzaju i kategorii. Chociaż Przedsiębiorca zdawał sobie sprawę z konsekwencji podejmowanych działań, w tym z grożącej mu w związku z tym kary pieniężnej, to nie usunął z obiektu i z jego otoczenia oznaczeń wskazujących, że obiekt ten jest hotelem. Nie wprowadził również stosowanych zmian do treści zamieszczonych na stronach internetowych prezentujących ofertę jego obiektu. Zmiany te można było przygotować i wdrożyć przed wszczęciem postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Mimo przeprowadzanych kontroli i uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji Przedsiębiorca nie podjął działań pozwalających na stwierdzenie jej wykonania. W toku postępowania wyjaśniającego

poprzedzającego postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej Przedsiębiorca nie udzielał odpowiedzi na wezwania do przedstawienia informacji. Do działania nie zmotywowało go wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kary. W konsekwencji Prezes Urzędu uwzględnił jako okoliczność obciążającą umyślność braku zaniechania stosowania przedmiotowej praktyki.

Jednocześnie, w ocenie Prezesa Urzędu, w niniejszej sprawie nie występują okoliczności łagodzące umożliwiające obniżenie kary pieniężnej nakładanej na Przedsiębiorcę.

Przy nakładaniu kary Prezes Urzędu uwzględnił skutki rynkowe niewykonania przez Przedsiębiorcę decyzji w opisanym zakresie. Praktyki rynkowe wprowadzające w błąd uważa należy za szczególnie nieuczciwe, a co za tym idzie szkodliwe. Uważa się bowiem, że to właśnie one najczęściej oddziałują na sferę decyzyjną konsumenta, prowadząc do zniekształcenia jego decyzji rynkowych. Wykluczają tym samym możliwość podjęcia świadomej decyzji rynkowej przez konsumenta. Wprowadzenie w błąd konsumentów co do zakwalifikowania obiektu do grupy hoteli o określonej kategorii, a co za tym idzie do zapewnienia określonego poziomu usług, miało wpływ na wybór konsumenta. Zważyć przy tym należy, że zakres i jakość usług turystycznych, a zwłaszcza hotelarskich, w zestawieniu z ceną tych usług stanowi podstawowe i decydujące kryterium wyboru danego obiektu turystycznego. Konsumentci rzetelnie poinformowani o braku zaszeregowania obiektu w Niewieszu przy ul. Leśnej do odpowiedniego rodzaju i kategorii mogliby podjąć decyzję o nieskorzystaniu z jego usług.

Biorąc pod uwagę powyższe, na podstawie art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości w wysokości **19 244 zł**, co stanowi równowartość **4 350 euro** (przy średnim kursie euro ogłoszonym przez NBP 30 grudnia 2016 r. równym **4,4240 zł**), tj. **10,00 euro** za każdy z 435 dni opóźnienia w wykonaniu punktu I wydanej wobec niego decyzji nr RKT-07/2015, licząc od 1 grudnia 2015 r., do dnia wydania decyzji w niniejszej sprawie.

W ocenie Prezesa Urzędu, ustalona kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności sprawy i stopnia zawinienia Przedsiębiorcy, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla Przedsiębiorcy, że spowoduje wykonanie wydanej decyzji. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do niewykonywania ustawowych obowiązków innych przedsiębiorców.

W związku z powyższym orzeczono jak w punkcie I sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 511010100078782231000000.

II. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Należy zauważyć, że ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera wyczerpujących regulacji dotyczących rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Art. 83 tej ustawy stanowi jednak, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed

Prezesem Urzędu stosuje się przepisy ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (zwanej dalej K.p.a.). Stosownie do art. 264 § 1 K.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Niniejsze postępowanie w sprawie nałożenia kary z tytułu opóźnienia w wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu zostało wszczęte z urzędu. Postępowanie to wykazało, że Przedsiębiorca nie wykonał punktu I decyzji Nr RKT-07/2015. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu w związku z niniejszą sprawą, których wysokość wyniosła **27 zł**.

W związku z powyższym orzeczono jak w punkcie II sentencji.

Koszty niniejszego postępowania Przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000 w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 1822 ze zm.; zwanej dalej K.p.c.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie II sentencji decyzji, na podstawie art. 264 § 2 K.p.a. w związku z art. 83 i art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z 479³² § 1 i § 2 K.p.c., Przedsiębiorcy przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

Dyrektor Delegatury
Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów w Katowicach
Maciej Fragsztajn